

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LV (49)
Štev. (Nº) 44

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
7 de noviembre - 7. novembra 1996

ZADNJI TEDEN PRED VOLITVAMI

Stopamo v zadnji teden pred volitvami. Res zanimiv je ta slovenski politični oder, zlasti za nas, ki smo tam na jugu navajeni argentinskega volilnega vrvenja. Saj je res tudi tu precej hitrejša in volilne mrzlice, a bolj po volilnih štabih kot med ljudmi. Na splošno ni opaziti tistega divjega lepljenja plakatov ali izobešanja transparentov, ki ga poznamo v Argentini. Gre le za manjše lepake in pa tiste velike, maloštevilne, razobešene na križiščih in kritičnih točkah, ki jim tukaj pravijo „žambo“ (Jumbo), za katere se stranke precej potegujejo.

Volilna kampanja torej teče po osebnih stikih, cestnih nalepkah, časopisnih oglasih, zlasti pa po radiju in TV. Ni ga večera, ne da bi se na „soočenjih“ spopadli predstavniki katere trideset strank, ki skušajo priti v slovenski parlament ali Državni zbor, kot se to uradno imenuje. Ta soočenja so res zanimiva, ker v bistvu ne gre toliko za razlago lastnih stališč, kot za to, da se skuša onemogočiti nasprotnika in doseči pritrditev poslušalcev. Ta naklonjenost pa se meri na posebnih telefonskih številkah, katere gledalci kličejo in volijo za prepričljivost tega ali onega kandidata.

Drug izraz volitev je merjenje javnega mnenja, ki ga izvajajo zlasti nekateri dnevniki, pa tudi posamezne stranke. Merjenje pa se vrši po telefonu, tako da anketist kliče določeno številko in vpraša tistega, ki se oglasi, za katero stranko bo volil. Vprašanja pa se mnogokrat stavijo tako, da se skuša odgovarjajočega celo prepričati, da spremeni svoje prvotno mnenje. Tudi nikakršna resna ustanova ne nadzira teh meritev javnega mnenja, tako da izzvane različno, odvisno od tega, kdo anketo izvaja. Ne smemo jih zato vzeti preveč resno. Prav tako se rado zgodi, da mnogi nočejo odgovoriti (zlasti tisti, ki bodo volili pomladne stranke, ker ljudje imajo še vedno nekaj strahu v sebi) in ti odgovori se potem tudi sučejo po volji anketnega oseba.

Vsekakor, ko manjka komaj pet dni do volitev, se ves trud pomladanskih strank osredotočuje v tem, da bi ljudje sploh šli volit. V to smer teži tudi kampanja, ki jo vodi radio Ognišče, ki pogosto citira besede Antona Martina Slomška, ki je že svoj čas rotill Slovence, naj gredo volit in naj volijo po vesti „poštene ljudi“. „Kakor si bomo postala, tako bomo ležali“, je trdil naš svetniški kandidat. Očitno, pod soncem ni nič novega.

Zatem povejmo še, da je precej hudih napadov s strani starih strank na pomladne. Dobro se namreč zavedajo tako LDS kot Združena lista, da če na volitvah zmagajo pomladne stranke, potem je rekreacija Demosa dejstvo, ki jih bo za štiri leta porinilo v opozicijo. Zanimiva je bila kandidatura revije Mag, ki je pokazala Drnovška, ki sanja „hude sanje“, v katerih Peterle, Janša in Podobnik v narodnih nošah v kolu plešejo nekaj ples zmage. To bi bilo lažje doseči, če bi bili združeni.

Da so te volitve res referendumske, je dejstvo, ki ga poudarjajo eni in drugi. Tako se tudi nastopa na volilnih zborovanjih, ki se vrstijo širom Slovenije. Kandidati vseh strank se predstavljajo volilcem po vseh večjih krajih, jim razlagajo svoje predloge in jih skušajo prepričati o najboljši alterna-

tivi. Po sporazumu, o katerem so se dogovorili, dejansko ni napadov med pomladnimi strankami. Nekoliko se temu izneverjajo Janševi, a ne preveč. Seveda pa tudi ni sodelovanja, razen po nekaterih krajih, kjer sem celo zaznal, da so krajevni predstavniki SLS prišli, zelo dobrovoljno, na predvolilni zbor SKD. Večjega števila teh zborovanj sem se udeležil po Kočevju, Dolenjski in Beli Krajini, ker tako človek dobi bolj podroben vpogled v to demokratično življenje Slovencev.

Naj ta kratek pregled zaključim z omembo prepričanja, ki vlada zlasti v krogu pomladnih strank. Prepričani so v zmago. A obstaja tudi možnost, da bi Drnovšek dobil relativno večino (ali po argentinsko „prvo manjšino“), s čimer bi postal vladni mandatar in bi lahko skušal prepričati katero od pomladnih strank, da pristopi v vlado, v kateri te ne bi bile v večini. Vsi napor, ki so se vršili doslej, pa niso dosegli, da bi vse tri pomladanske stranke podpisale sporazum „skupaj zunaj — skupaj notri“. In mirne vesti lahko trdim, da to ni bilo po krivdi Peterle, ravno obratno. Ni danes bolj zainteresiranega človeka za predvolilni sporazum, kot je predsednik SKD, seveda na resni podlagi programskega soglasja. To pa nekatere druge ne zanima. Morda računajo na ugodnejšo alternativo, potem ko bo znan volilni rezultat.

Tone Mizerit; Ljubljana, 4. novembra

Vlada se ne drži dogovora

Cerkveni del mešane krovné komisije pri vladi Republike Slovenije je 28. oktobra pripravil tiskovno konferenco, na kateri so njen predsednik škof Alojz Uran ter člana Mirko Krašovec in dr. Ivan Štuhec predstavili prizadevanja za ustanovitev škofijske gimnazije, dijaškega in študentskega doma v Mariboru.

Dr. Ivan Štuhec je dejal, da vlada v zadnjem času na vseh diplomatskih srečanjih na veliko obljublja, medtem ko pri konkretnih rešitvah ne naredi prav ničesar, s čimer slovenskim vernikom meče pesek v oči. Prav tako je Mirko Krašovec opozoril, da so vsa odprta vprašanja v razmerju med Cerkvijo in državo na mrtvi točki, kar je po njegovem mnenju predvsem posledica pomanjkanja politične volje.

Mirko Krašovec in dr. Ivan Štuhec podrobneje predstavila vse zaplete glede prizadevanja mariborske škofije za pridobitev denacionaliziranih prostorov za Škofijsko klasično gimnazijo, dijaškega in študentskega doma v Mariboru.

Rešitev vprašanj o denacionalizaciji teh prostorov je ključnega pomena za temeljno rešitev odprtih vprašanj med mariborsko škofijo in državo, zato se je v tem primeru nedopustno in nepošteno sklicevati na 19. člen zakona o denacionalizaciji. Obe strani sta se tudi strinjali, da naj bi skušali v okviru sporazuma najti ustrezen rešitev za obe

strani. Namesto tega so z ministrstva za šolstvo in šport ter vlade vsa ta štiri leta prihajale le obljube, za resnično razrešitev problematike pa s strani vlade ni bilo storjenega praktično ničesar.

Zadnjo informacijo glede tega pa je dal minister Gantar in sicer, da je vsa zadeva izročena v presojo Janezu Drnovšku. „Cerkve ne more čakati v nedogled, tako kot v preteklih letih, zato se je odločila, da o vsej zadevi obvesti javnost. Posebej, ker starši in ljudje na veliko sprašujejo, kdaj bo gimnazija začela delovati in ker smo do zdaj z naše strani predlagali kar nekaj alternativnih rešitev. Potekali so tudi intenzivni pogovori o nadomestnih prostorih v nekdanjih mariborskih vojašnicah, namesto tega smo dobili odgovor, da v ta namen ni mogoče pridobiti nobenega objekta. Eden izmed predlogov je tudi bil, da nam za omenjene prostore izplačajo odškodnino, s čimer bi lahko na novo zgradili prostore za gimnazijo, pa tudi iz tega ni bilo nič,“ je dejal Mirko Krašovec.

Gimnazija naj bi bila ustrezna za vse dijake, ne glede na njihovo versko prepričanje, bila naj bi družboslovno usmerjena in imela podoben program kot druge slovenske gimnazije. Ivan Štuhec je poudaril, da jim je vladnih obljub dovolj in da pričakujejo samo še dejanja.

Po Slovincu

Križ razdvaja Slovence

Inšpektorji zahtevajo odstranitev križa na Škrlatici, gorniški klub dr. Henrika Tuma, ustanovljen pri SDS, pa tega ne namerava storiti.

Slovenski gorniški klub dr. Henrika Tuma Ljubljana je v začetku julija na Škrlatici (2740 m) ponovno postavil križ, kakšen je na gori stal že leta 1934 pa so ga podrli. Jeseniška izpostava republiške inšpekcije za prostor je klubu poslala odločbo, da mora križ odstraniti, ker zanj nima dovoljenja. Klub pa tega ne bo storil.

Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine pa se z njegovo postavitvijo na vrhu Škrlatice ni strinjal.

V začetku julija je 5,40 metra visok križ spet stal na Škrlatici, prvega avgusta so ga blagoslovili, urbanistična inšpektorica pa je v začetku oktobra po uradni dolžnosti napisala odločbo za njegovo odstranitev, ker zanj ni bilo potrebnega dovoljenja. Klub mora križ odstraniti do 1. junija. Če tega ne bo storil sam, bo delo opravilo pooblaščen

podjetje na njegove stroške.

Slovenski gorniški klub dr. Henrika Tuma je na izrednem občnem zboru sklenil, da križa ne bodo podirali. Vsak porušeni križ na Škrlatici bodo obnovili in pri tem vztrajali, dokler Slovenija ne bo postala resnično pravna in demokratična država.

Protestirali so proti vračanju nasilja v Slovenijo in sklenili, da bodo o tem seznanili javnost ter začeli med Slovenci v domovini in zamejstvu zbirati podpise v podporo križu, ker bi bila njegova odstranitev barbarsko dejanje. Konferenca Svetovnega slovenskega kongresa za Slovenijo je pri ministrstvu za okolje in prostor protestirala proti odločbi za odstranitev križa, če pa ta ne bo preklicana, bo o tem obvestila svetovno javnost.

Pri krščanskih demokratih so pričeli z uspehom pobirati podpise v protest.

Nacionalna lista SKD

Objavljamo celotno nacionalno listo, ki so jo predložili Slovenski krščanski demokrati, da načeljuje njihovim glasovnicam. Izbrana je po različnih ključih in upošteva razne vidike: regijske, starostne, spolne, izobrazbo, izseljenstvo itd.

1. Lojze Peterle - 2. Izidor Rejc - 3. Miroslav Mozetič - 4. Marijan Schiffrer - 5. Nada Skuk - 6. Nace Polajnar - 7. Janez Praprotnik - 8. mag. Margareta Telšek - 9. Andrej Šter - 10. Ivo Bevk - 11. Janja Škerbec - 12. dr. Jože Osterc - 13. mag. Boris Jagodič - 14. Helena Novak - 15. dr. Janez Dular

Teharsko grobišče

Janez Lampert, predsednik teharske komisije, ki deluje pri celjskem mestnem svetu, je seznanil člane komisije z napredovanjem priprave na gradnjo Parka spomina Teharje na območju povojnih pobojev. Komisija zahteva za gradnjo parka iz državnega proračuna za prihodnje leto sto milijonov tolarjev.

Za gradnjo enega izmed dveh pomnikov žrtvam povojnega nasilja — drugi naj bi stal v Kočevskem Rogu — je proračun že leta 1995 predvidel sto milijonov tolarjev. Toda ni jih bilo mogoče izkoristiti. Proračun

je bil sprejet šele sredi leta, jeseni pa je bilo treba z razpisoma pridobiti projekt in nato izbrati izvajalca del. Ob koncu koledarskega leta 1996 so predvidena sredstva usahnila, proračun za letošnji pa je za Teharje predvidel le milijon tolarjev. Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, v katerega resor spada tudi ureditev obeh grobišč, je letos vendarle uspelo zagotoviti 6 milijonov tolarjev za začetek del na Teharjah. Toda nimajo še gradbenega dovoljenja in če to ne bo izdano kmalu, bo treba počakati na prihodnje leto.

Naša skupnost živi

V Slovenijo je odpotoval Ivan Korošec na povabilo Janeza Janša, predsednika stranke SDS.

20. oktobra so se po okrajnih slovenskih domovih vršile materinske proslave.

V Sloveniji se nahaja Tone Mizerit, urednik Svobodne Slovenije.

Uradne ure društva Zedinjena Slovenija so od ponedeljka do petka od 16. do 20. ure, kjer se lahko poravnava naročnino na Svobodno Slovenijo in članarino za društvo ZS.

Dr. Jože Rant in Albin Magister pripravljata Zgodovinski zbornik.

Buenosaireski časopis „La Nación“ je poročal o mednarodnem natečaju „Plácido Domingo Operalia III“, kjer je bilo od 30 nastopajočih izbranih 6 pevcev, med njimi Slovenka Vera Golob. Izbrani bodo sode-

lovali na polfinalnih in končno finalnih preizkušnjah, izbrani pa bodo sodelovali na gala koncertu, katerega bo dirigiral sam Plácido Domingo.

12. oktobra se je v Slovenski hiši vršila vsakoletna misijonska prireditev. Sodelovali so F. Pavlič CM, otroški, mladinski, mešani pevski zbor ter mladina iz Slovenske vasi ter s. Gabrijela Berčič, ki deluje v Formozi med Indijanci.

Slovenska kulturna akcija je priredila predavanje dr. Toneta Prešerna pod naslovom „Komunikativnost argentinske rock glasbe“.

V Slovenijo je odpotoval Marjan Schiffrer, ki bo kandidiral za poslanca SKD in pomagal pri volilni borbi. Schiffrer je član tiskovnega odseka ZS. V njegovi odsotnosti ga bo nadomeščal Lojze Rezelj.

POGLED NAZAJ

V okviru zgodovinskega referata pri Zedinjeni Sloveniji je dr. Jože Rant sprejel težko in obsežno nalogo, da že za konec prihodnjega leta sestavi iz drobnih in pogosto raztresenih kamenčkov slikoviti mozaik s podobo 50-ih let slovenske emigracije v Argentini na sploh in s posebnim poudarkom na oblikah in črtah — silnicah, ki jih je v ta pestri mozaik vneslo delovanje našega Društva, — to je Društva Slovencev, pozneje preimenovanega v Zedinjeno Slovenijo — od začetkov leta 1948 naprej.

Ta zgodovinska podoba Društva bo predstavljena — kot je načrtovano — za 50-letnico društvenega obstoja v knjigi: Zborniku ZS in je pomembnost tega dela za afirmacijo poslanstva naše emigracije in za njeno istovetenje dovolj očitna. Da je tak zgodovinski oris potreben, ni treba zato posebnega dokazovanja, saj je znano, da samo izgovorjene besede veter raznosi, zapisane in tiskane pa so vendar trdnjši spomenik ljudem in dobi, ki so ji dali svoj pečat.

Snovanje, priprava in sestavljanje Zbornika, jasno, niso brez težav; nekatere se zde celo nepremostljive. Zato je že 16. maja letos izšel v Svobodni Sloveniji oglas s pozivom in prošnjo za sodelovanje naše širše javnosti pri iskanju predvsem pisanih virov, zbiranju fotografij (tako o posameznih osebah kot o skupinskih nastopih in prireditvah) pa tudi osebnega pričevanja, bodisi neposrednih ali posrednih udeležencev in dejavnikov. Sodelovanje, ki ga želimo, bo

pisu pripomoglo, da bo v zgoraj omenjeni mozaik vsak kamenček vnesel na najbolj ustrezno mesto in z najbolj primernim barvnim odtenkom.

Z drugimi besedami rečeno, ta dokument o Zedinjeni Sloveniji bodi znanstveno preverjen, organsko povezan in utemeljen z natančnimi in podrobnimi navedki (referencami), čeprav že zdaj kaže, da se bo potem lahko bral tudi kot privlačen ali celo napet roman.

Prosimo torej bralce Svobodne Slovenije, ki so v posesti kakršnegakoli vira — (kot so n.p. pisni dokumenti iz našega ali tudi argentinskega tiska in seveda tudi osebne arhive; tudi ko bi želeli pomagati z osebnim pričevanjem, da se omenijo in pojasnijo še z ene strani dogodki iz te dobe) — da ta svoj prispevek izroče DZ sporočilo zgodovinskemu referatu pri ZS. V dolgi dobi 50-ih let se je na vodstvenih mestih in v odborih našega društva zvrstila cela galerija oseb, veliko teh že umrlih, katerih fotografije iz dobe njihovega delovanja pri ZS. bi želeli v Zborniku priobčiti.

Še beseda o že opravljenem delu, posebno še kot konkretno poročilo članom Zedinjene Slovenije: do danes je pisu uspelo pokriti z zbiranjem in uvrščanjem zadevne tvarine dobo 35-ih let, se pravi, od leta 1948 do 1983, tako da z veseljem ugotavljamo, kako pisec, dr. Jože Rant, zlahka dohaja skopo odmerjeni čas.

Zgodovinski referent

Alojzij Šuštar zlatomašnik

Ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar je v ljubljanski stolnici obhajal zlato mašo, petdeset let od dne, ko je prejel mašniško posvečenje. Pri oltarju so z njim praznovali številni duhovniki ljubljanske nadškofije, stolni kanoniki, gostje iz drugih škofij, zdomstva in zamejstva, slovenski škofje ter seveda apostolski nuncij msgr. Edmond Farhat.

Mariborski škof in podpredsednik Slovenske škofovske konference dr. Franc Kramberger je v pridigi med drugim poudaril: „Kaj je zlatomašnik storil za Cerkev na Slovenskem v šestnajstih letih svojega škofovanja, kaj je storil za slovenski narod v času osamosvajanja in rojstva naše države, kako si prizadeva za narodno spravo, medsebojno razumevanje, sožitje v duhu evangelija, nam je znano. V imenu vseh se mu zahvaljujem za to pastirsko hojo med nami in v tistih usodnih dneh tudi za hojo pred vsem slovenskim narodom ne kot

politik ne kot ideolog ne kot diplomat, marveč kot pastir.“

Svete maše so se udeležili tudi pomembni predstavniki javnega življenja, med njimi predsednik SAZU France Bernik, predsednik SSK Jože Bernik, ljubljanski župan Dimitrij Rupel, minister za kulturo Janez Dular in notranji minister Andrej Šter ter številni verniki.

Pred mašo je nadškofa v imenu božjega ljudstva nadškofije in Cerkve na Slovenskem pozdravil akademski slikar Lojze Čemažar, za njim pa še beograjski nadškof Franc Perko in škof Jožef Kvas, ki je prebral papežev pismo zlatomašniku.

V dar so mu izročili znan „pleterski križ“, na koncu maše pa je nadškof dr. Alojzij Šuštar vsem vernikom podelil papeški blagoslov, združen s popolnim odpustkom.

Med mašo je pel kot solist tudi naš rojak iz Argentine Marko Fink.

Po Slovincu

Izseljenci in volitve 96

Vsem območnim odborom, vsem rojakom.

Ko se je Slovenija znašla pred novimi parlamentarnimi volitvami, smo se tudi v izseljenstvu soočili s številnimi nalogami, ki so s tem dogodkom povezane. Kot udje narodnega telesa, kot državljani Republike Slovenije, in mnogi tudi kot člani Slovenskih krščanskih demokratov, smo se zavedli naše dolžnosti in dejstva, da moramo napeti vse sile, da pripomoremo do najboljše izida teh volitev, kar za nas pomeni zmago pomladnih strank. To pa je predstavljalo, da v prvi vrsti uredimo vse, da našim izseljencem po svetu omogočimo izvedbo volilne pravice, po drugi strani pa, da po svojih močeh doprinesemo k čim boljшему nastopu Slovenskih krščanskih demokratov, stranki, ki je edina formalno organizirana po vseh kontinentih kjer prebivajo rojaki.

Pred nami, zdomci, pa se je pojavil še nov in pomemben činitelj. Že leta 1995 je SKD na zasedanju v Stični obljubila mesto med kandidati v Državni zbor za predstavnika izseljencev. To obljubo je tudi izpolnila, ko je letos svoje postojanke po svetu pozvala, naj tega kandidata imenujejo. Po sporazumu vseh območnih odborov (iz Evrope, Severne Amerike, Južne Amerike in Avstralije), je bil za to mesto predlagan mag. Marijan Schiffrer, Slovenec iz Buenos Airesa. Dospel je v Slovenijo še pravočasno, da je opravil vse formalnosti pred Republiško volilno komisijo in bil priznan kot kandidat v ljubljanskem okraju Šiška. Na nacionalni listi SKD pa je bil postavljen kar na četrto mesto, kar mu daje res izredne možnosti za izvolitev.

Še pred tem pa smo po vseh slovenskih naselbinah izvedli kampanjo, da bi rojaki izpolnili obrazec za volilno upravičenost, in vse zbrane prošnje vložili pri Republiški volilni komisiji. Da naše delo dopolnimo, in tudi pripomoremo k prej omenjenim ciljem, smo v začetku oktobra iz Buenos Airesa v Slovenijo odpotovali podpredsednik SKD Tine Vivod, kandidat mag. Marijan Schiffrer in časnikar Tone Mizerit. Tam se je tudi nahajal g. Jože Kastelic iz Kanade. Vsi omenjeni smo se tesno vpleli v predvolilno kampanjo SKD. Udeleževali smo se

predvolilnih shodov širom domovine, govorili o izseljencih, njihovih potrebah in njihovem doprinosu za Slovenijo, prepričevali naše ljudi o potrebi udeležbe na volitvah ter vestne in stvarne izbire kandidatov. Na narodnem taboru SKD v Beltincih je pred 15.000 glavo množico poleg predsednika Lojzeta Peterleta govoril edino še naš zastopnik Tine Vivod. Povsod je bil sprejem ganljiv, povsod izredno zanimanje za našo stvarnost, in povsod tudi izredna hvaležnost za naš doprinos tako k narodni, kot k strankini stvari. Obveščali pa smo tudi vse območne odbore po svetu o poteku dogodkov in pošiljali navodila, da so se volitve v emigraciji izvedle s čim manjšimi zaprekami.

V tej zvezi je istočasno nastal zaplet v Republiški volilni komisiji. Volilne karte, ki bi jih morali poslati po vsem svetu, naj bi odšle po navadni letalski pošti in se na isti način vrnile, kar bi pomenilo, da bi po zakonsko določenem roku dospele v Slovenijo prepozno. Prizadevali smo si in dosegli s pomočjo vodstva SKD in nekaterih vladnih oseb, da so se načrti spremenili in je volilna komisija odposlala volilne karte po ekspresni pošti in so tudi poslaništva po vsem svetu prejela navodilo, da morajo njim dostavljene volilnice odposlati v Slovenijo po diplomatski pošti ali po DHL, tako da se zagotovi Slovincem po svetu stvarna možnost, da bodo njihovi glasovi na volitvah upoštevani in prišli do veljave. To je bil naš doprinos, tako za volilce SKD, kot za tiste, ki so se v izseljenstvu odločili oddati svoj glas kateri drugi stranki.

Naše delo, ki ga sicer ni mogoče potanko opisati na tem mestu, je bilo tako opravljeno. Predstavlja izreden dogodek, ko nam je bila izseljencem prvič v zgodovini dana možnost, da naš zastopnik kandidira za poslansko mesto in da smo aktivno posegli v volilno kampanjo v domovini. To pa je šele začetek, ki se mora v bodoče še stopnjevati. Cilj, ki smo si ga zadali, je bil s tem izpolnjen. Ostane le še želja, da bi sadovi naporov, ki jih je doprinesla vsa naša skupnost, bili obilni in pomagali Sloveniji v teh plebiscitnih časih.

Prof. Tine Vivod

Podpredsednik SKD za zamejce in izseljence

Nova bomba v predvolilnem boju

V Sloveniji so neznani ineteresenti razširili med ljudi na mehkem disku seznam mafijskega lobija, ki vlada v Sloveniji.

Iz raznih virov, - Mladina, ki to zanika, Slovenskih novic, Dela in - verjetno - udbovskih arhivov so zbrali podatke o raznih politikih, ki naj bi kot mafijska velesila za kulisami dejansko vlekla vse niti politike.

Kot vodje so navedli Kučana in Dolanca, za njimi pa so privlekli na dan vrsto podatkov, ki naj bi pokazali, kaj je kdo v resnici bil.

Kot prvo je treba vedeti, da ni nobene podpisane, nobene gotovosti, da so podatki resnični. Najbolj verjetno je, da nekateri so, drugi niso, tretji pa neke na sredi.

Naj omenimo nekatere:

Pri Igorju Bavčarju, bivšem notranjem ministru, sedaj članu SDS, je zapisano, da je bil med drugim predsednik marksističnega centra ZSMS, nečak šefa udbe za Goriško, povezan z ekonomsko mafijo itd. Dr. Janez Drnovšek naj bi - po nepreverjenih podatkih - bil nezakonski sin Ivana Mačka - Matije, član mednarodne prostozidarske lože, vodi trgovino z orožjem,...

Med 200 navedenimi so trije krščanski

demokrati Edvard Stanič, Igor Umek in Janko Deželak, ki pa sami pravijo, da so bliže Drnovškovi LDS.

Zgleda, da je namen vsega, da se prikaže Slovenija kot država, ki ji vladajo mafiji.

SDS pretrgala stike s Socialistično internacionalo

„Pred dnevi smo dobili pisni dokument, v katerem je razvidno, da je Socialistična internacionala sprejela v svoje članstvo skupino nekdanjih komunističnih strank iz Vzhodne Evrope. Na predsedstvu stranke smo odločili, da od 18. oktobra ne želimo biti v taki družbi niti kot opazovalci in od tega datuma ne želimo imeti z Internacionalo nobenih stikov več,“ je na tiskovni konferenci poudaril Janez Janša. Predstavila sta tudi dva kandidata SDS: Doris To-mašič in Janez Čas.

Šlo je za montiran politični proces

Številni obremenilni dokazi so bili izmišljeni ali ponarejeni
Sodišče je v procesu uporabilo le del dokumentov

Pri Založbi Družina so v sozaložniškem sodelovanju z Zvezo zgodovinskih društev Slovenije izdali knjigo o povojnem sodnem procesu zoper tedanjega ljubljanskega škofa dr. Gregorija Rožmana z naslovom *Rožmanov proces*.

Gre za delo dveh priznanih slovenskih zgodovinarjev dr. Tamare Grisser Pečar in dr. Franceta M. Dolinarja. V svojih študijah sta pokazala, da je šlo za montiran politični proces (avtorja sicer pravita, da bo končno besedo o tem imelo sodišče), ki ni bil naperjen samo proti škofu Rožmanu, temveč tudi proti Cerkvi in veri.

Poleg avtorjev se je včerajšnje predstavitev knjižne novosti, ki je izšla ob letošnji 50. obletnici Rupnik-Rožmanovega procesa, udeležil tudi nadškof dr. Alojzij Šuštar. Dejal je, da je knjigo prebral še v rokopisu in da gre za znanstveno raziskavo, ki bo gotovo vzbudila precejšnje polemike.

OBNOVIMO ZGODOBO

V devetdnevem procesu proti „Rupniku in soobtožencem“, ki se je začel 21. avgusta 1946 pred vojaškimi sodiščem IV. armade v Ljubljani, so bile šestim obtoženecem izrečene stroge kazni, med njimi tudi tri smrtne kazni. Ljubljanski škof dr. Gregorij Rožman je bil v odsotnosti obsojen na 18 let zapor in izgubo političnih in državljanjskih pravic za dobo desetih let ter zaplenbo imovine. Po pritožbi branilca po službeni dolžnosti dr. Alojzija Vrtačnika je vrhovno vojaško sodišče sodbo potrdilo, dodatno pa ga je obsodilo na izgubo državljanstva. Predložena študija dveh zgodovinarjev o procesu proti škofu Rožmanu je zgodovinska ekspertiza, ki jo je generalni državni tožilec dr. Anton Drobnič naročil za obnovo procesa proti škofu Rožmanu, dodani so nekateri pozneje odkriti dokumenti.

Na podlagi 13 točk obtožnice skuša študija ugotoviti dejstva, jih čim bolj objektivno prikazati in analizirati. Drži se strogo meril zgodovinske stroke, kar med drugim pomeni, da nič bistvenega ne izpusti in da je sestavljena na podlagi dostopnih slovenskih, italijanskih, nemških in angleških dokumentov, je predstavljena prvič, pri tem so posebno dragoceni zapiski dr. Stanislava Leniča, Rožmanovega tajnika in poznejšega pomožnega škofa ljubljanskega, ki jih je napisal v zaporu pod prisilo. Lenič prikazuje Rožmana popolnoma drugače, kot ga je prikazovalo zgodovinsko in publicistično zadnjih desetletij. Pisca sta odkrila tudi originalni odgovor škofa na proces, katerega je napisal v nemškem jeziku.

Oba pisca sta poudarila, da dokumentacija še zdaleč ni popolna, arhivi za to obdobje se šele zadnje čase počasi odpirajo. Vatikanski arhiv je odprt šele do leta 1922 (odpirajo ga 50 let po smrti papeža, kar v Rožmanovem primeru pomeni 50 let po smrti papeža Pija XII.). Kljub temu je Vatikan nekaj dokumentov vendarle objavil in iz teh je razvidno Rožmanovo medvojno delovanje — predvsem njegove intervencije za zaprte, talce, begunce (tudi Jude) in internirance. Dragoceni so tudi dokumenti arhiva Ozne oziroma Udbe, na primer zaslišanje duhovnika dr. Janka Arnejca v zaporu, ki je spremljal škofa v Rim maja 1942. Pri različnih povojnih preiskavah na škofiji je Udbe odnesla vrsto dokumentov, ki še niso bili vrnjeni. Iz seznama preiskave 29. avgusta 1948 je razvidno, da je bila zasežana tudi vrsta Rožmanovih dokumentov.

Nekatere sta pisca našla, drugih še ne. Zgodovinsko bi torej knjigo lahko primerjali z mozaikom. Čimveč delov je znanih, teh bližje smo zgodovinski resnici, pravi Pečarjeva.

IN KAJ STA PISCA UGOTOVILA?

Prvo pomembno dejstvo je, da sodišče v procesu ni upoštevalo temeljnih demokratičnih načel striktno ločitve sodstva, izvršne oblasti in zakonodaje. Prav tako sodišče ni upoštevalo pravnih norm. Tako je v splošnem delu obsodilo raznoliko skupino ljudi pavšalno zaradi izdaje ljudstva ter vojnega zločina, v drugem delu pa konkretizira dejanja posameznikov. Postane jasno, da povezave med navedenimi dejanji obtožencev ni. V pravnem pomenu pa je mogoče govoriti o krivdi samo takrat, kadar je obtožena oseba dejanje tudi sama zagrešila. Krivda je torej lahko samo subjektivna. Poleg tega sodišče ni upoštevalo razbremenitvenega gradiva, priče v škofov prid niso bile povabljene oziroma niso smele pričati, kot na primer mati Toneta Tomšiča.

Sodišče je popolnoma zanemarilo motive za posamezna dejanja, čeprav so ti edino merilo za ugotovitev krivde posameznika. Dejavnosti škofa Rožmana med okupacijo ni mogoče razumeti, če ne upoštevamo razlogov za njegove stike z okupacijskimi silami, ki so jih razlagali komunistični voditelji kot kolaboracijo. Pomagal je številnim Slovincem ne glede na njihovo politično prepričanje beguncem, internirancem, otrokom, Judom, izseljencem, bogoslovcem, zapornikom, talcem idr. Poslušalce procesa so izbrali krajevni odbori Udbe, oglašali so se z neumestnimi klici.

Obsodba je bila po mnenju avtorjev knjige zgrešena v vseh 13 točkah obtožnice. Niti gola dejstva niso bila točna. To se je delno zgodilo zaradi površnosti, delno pa so bili podatki napačni. Tako je bil škof Rožman obsojen zaradi lojalnostne izjave Mussoliniju, čeprav duceju te izjave nikoli ni poslal in čeprav je sodišče vedelo, da je objavljena izjava ponaredek visokega komisarja Graziolija. Leva publicistika pa škofa še danes zaradi tega obsoja. Prav tako škof ni bil organizator vaških straž, omenjeni sestanek na škofiji februarja leta 1942 pa je očitno izmišljotina, menita avtorja knjige.

Pri vsesplošnem pljuvanju po škofu Rožmanu mnogi pozabljajo, da je nemške okupatorske sile javno napadel dvakrat. Res, lahko bi jih tudi večkrat, vendar se je očitno zadržal tudi zaradi papeževega opozorila, da ga lahko internirajo, kar bi pomenilo, da ne bi več mogel pomagati številnim žrtvam vojne. Lahko bi rekli, da se je škof v vsesplošnem zlu odločil za manjše zlo.

Tamara Griesser Pečar: „Škof Rožman je bil proti okupatorjem. Verjel je, da je okupacija prehodna zadeva, zato je treba v tem času slovenski narod ohraniti s čim manj žrtvami! Za razumevanje njegovih stikov z okupatorjem je treba poznati vzroke.“

Po mnenju avtorjev lahko iz nenavadne sestave obtožencev na zatožni klopi in iz besedila obtožnice, ki bremenijo kar povprek vse obtožence z isto krivdo, sklepamo, da je oblast z obtoženimi osebami hotela postaviti ob sramotilni steber in obsoditi cele ustanove, organizacije in prepričanja. Še jasnejšo sliko dobimo, če hkrati primerjamo še druge politične procese v istem času.

V Rožmanovem primeru oblast očitno naj ne bi obsodila samo škofa, temveč onemogočila. Cerkev je notranje ministrstvo že v letnem poročilu leta 1945 opredelilo takole: „Ko določamo vlogo, ki jo ima slovenska duhovščina v okviru celotnega delovanja reakcije v Sloveniji v času osvoboditve, lahko mirno izhajamo iz stališča, da tvori baš slovenska duhovščina in danes še oficialna cerkev (rimsko-katoliška) hrbtnico vsej reakciji...“

U. M. „Slovenec“
Posredoval Vinko Levstik

SOŽITJE JE MOŽNO

Pogovor z župnikom v Železni Kapli Poldejem Zundrom ob obisku

Župnik Polde Zunder in Monika Novak kot napovedovalca

Prosil bi vas, da opišete Železno Kaplo, v kateri delujete.

Župnija, v kateri delujem, ima približno 2300 ljudi in je dvojezična župnija. Kar se tiče slovenstva, moram reči, da smo v zadnjih letih skušali priti do zelo lepega dialoga, tako tisti, ki delajo v skupinah znotraj cerkve, pa tudi med farani, tako da se je klima izredno spremenila, odkar sem tam že 25 let.

Kako poteka dvojezičnost pri vaših cerkvenih obredih in življenju?

V soboto imamo eno dvojezično božjo službo, v nedeljah pa eno nemško in eno slovensko. Za velika praznovanja - veliko noč ali božič - pa so ta slavlja dvojezična. Vedno čutimo, da je pri nas veliko slovenskega življa, čeprav smo imeli v naši župniji, posebno v povojni dobi, veliko problemov. V Železni Kapli je bilo veliko izseljenih, partizanski boji, vsa možna koroška problematika se je pri nas pokazala, a je ostalo veliko slovenske zavesti.

Kako delujete za mladino, kako jo pritegnete, kakšne organizacije imate zanje?

Prej sem bil asistent katoliške mladine za dvojezično ozemlje. Vedno sem rad iskal neposredni stik, sodeloval npr. celo pri njihovem športu. Zdaj se bavim veliko z igrami, petjem, organiziram mladinske maše. Pred tedni smo začeli s takimi prireditvami in je bila farna dvorana polna mladit, pel je dvojezični zbor in podobno. Pri nas se lahko mladi udeležujejo kot igralci, pevci, plesalci, skupaj oblikujemo maše. Ni treba imeti strahu, da bi izgubili mladino.

Koliko ljudi govori slovensko doma med seboj?

Pri nas v Železni Kapli je slovenščina prisotna tako v farnem življenju kot v občini. Vlada zelo sproščen duh in to ne samo v cerkvi. Naš župan in drugi se zavedajo, da so tisti časi prešli, ko smo se med seboj kregali. Zdaj se skušamo vedno znova najti res v iskrenem dialogu. Če je boleče, da se slovenstvo kje krči, pa po drugi strani vidimo, da se po šolah mnogi spet prijavljajo k dvojezičnemu pouku. Mnogi celo prijavljajo svoje samo nemško govoreče otroke. Tako imamo upanje in vizijo, da se neha nekdanji jaz sem to, ti si popolnoma

nekaj drugega. Kjer cveti kulturno življenje in v cerkvenem krogu skušamo dialog iskreno izpeljati, ker se opaža, da je sožitje možno.

Kako pa gleda škofija na slovenske narodnostne probleme?

Imamo škofa, ki je lahko zgled našim deželnim politikom: kamorkoli pride v dvojezično faro, vedno uporablja tudi slovenščino. Tu bi se lahko zgledovali vsi naši politiki in deželni glavarji. Škof je zelo povezan s kulturo in iskreno dialogira z nami. Če ni vse tako, kot si želimo, je temu krivo naše pomanjkanje fantazije in duha, da bi se srečali na kulturnem nivoju, kot kristjani. Vemo, da danes v Evropi ne moremo biti več eden proti drugemu, ampak lahko živino samo v lepem sožitju.

Pred leti smo spoznali duhovnika Marketa, ki je bil neka tednov med nami. Kako danes deluje na Koroškem?

On je vodja slovenskega dušnopastirskega urada. Študiral je pastoralo na Dunaju in je eden od tistih, ki na škofijski ravni zelo uspešno delujejo in lahko zato od centrale dobimo marsikatero pomoč.

Bi radi še kaj dodali?

Zelo smo veseli nad vsem, kar smo videli v Argentini, vašo prijaznost; vaš nivo, ki ga tukaj živite, nam je gotovo v zgled. Dobro je, da pogleda človek malo v veliki svet, da lahko to, kar je doma, pravilno ceni ali po potrebi prenavlja.

Hvala lepa za pogovor.

Pogovarjal se je Tine Debeljak

MARIBOR - Kakovost zraka naj bi se bistveno zvišala v zadnjih desetih letih. Tako je lani mejna dnevna koncentracija žveplovega dioksida bila presežena le enkrat, medtem ko so pred petimi leti zaradi presežka kar 128-krat razglasili alarm. Pri tem izboljšanju naj bi imela odločilno besedo uporaba ekološko primernejših goriv: zemski plin, kakovostnejši češki premog in nemške brikete.

LJUBLJANA - Hotel Bellevue v Tivoliju je izgubil svoj blesk, ker takorekoč nima lastnika. Zgrajen je bil leta 1909; med vojno so bili v njem nastanjeni italijanski, nemški in končno partizanski štab. Po vojni je bila v njem najprej politična šola, leta 1953 pa so ga odvezli zakonoma Šterk z nacionalizacijo in vanj namestili srednjo gostinsko šolo. Hotela seveda nihče ni moderniziral in je izgubil kategorijo. Leta 1989 ga je dobilo v last podjetje Gradis, ki ga je nameravalo posodobiti in prodati, pa so se medtem oglasili dediči Šterkovih in vložili zahtevek za denacionalizacijo. Gradis je dalo hotel v najem, vendar dobro deluje le kot restavracija, prenočišče pa je bolj malo. Zaradi denacionalizacijskega postopka, ki se že poldrugo leto ne premakne, ostaja od Hotela Bellevue predvsem "lep razgled" na Ljubljano, ne pa na hotel sam.

LJUBLJANA - V Sloveniji je registriranih skoraj dvesto podjetij, ki delujejo preko komercialnih telefonskih števil (090). Po prvem navalu nanje, ko so bile v večini takojimenovalne erotične "vroče" linije, je zdaj od 324 števil največ (skoraj polovica) posvečenih napovedovanju prihodnosti in vedeževanju, numerologiji in astrologiji ter različnim oblikam alternativnega zdravljenja po telefonu. Vročih linij je le 44 in so uporabne le v nočnih urah. Zelo številni so tudi raznovrstni razvedrilni telefoni in telefoni za svetovanja ter posredovanja informacij o finančah, računalništvu, itd.

GOSPODARSKI VESTNIK

Slovenske latinskoameriške Trgovske Zbornice

TURISTIČNO — KOLESARSKI VODNIK je nova knjižica, ki naj pospešuje turizem. V njem je na prikopen način predstavljenih 72 izletov, ki jih je mogoče izvesti na kolesih. V njem so prikazana tudi znana in prijetna gostišča.

CENE POSKOČILE ZA 0,3 OSTOTKA. V juliju so cene življenjskih potrebščin v Sloveniji zvišale za 0,3 odstotka.

ŠUSTARSKA NEDELJA V TRŽIČU je dobro uspela. Udeležilo se je okoli 50.000 obiskovalcev. Za potek prireditve je skrbelo 1500 ljudi. Je to največja turistična prireditev v Tržiču.

DOBRA ŽETEV. Kljub dolgi zimi in vročinskemu valu v juliju je v slovenskih poletnih velikih pridelkih. Tudi kakovost je višja od lanske. V pomurju je bilo jeseni posejanih rekordnih njivskih površin. Nekateri so za presežke ozimnih žit prejeli za kilogram pšenice kar 39,40 tolarja.

ELITNI SEJEM bi lahko imenovali zadnji Gorenjski sejem v Kranju. Sodelovalo je 743 razstavljalcev iz Slovenije in tujine. Številne obiskovalce so vabili zlasti veliki popusti in pestra izbira kvalitetnih izdelkov pohištva, kmetijske in gradbene mehanizacije, itd.

OGLEDALO SLOVENSKE USPEŠNOSTI so naši obrtniki in malo gospodarstvo. V Celju so v prvih septembrskih dneh odprli eno največjih poslovnih in sejmskih prireditev v Sloveniji in eno največjih v Evropi. Na 55 tisoč m² je razstavljalo 1740 razstavljalcev iz 25 držav. Na sejmu, ki je potekalo pod geslom, Ogledalo slovenske uspešnosti, so ugotovili, da je v malem gospodarstvu zaposlena četrtnina prebivalcev Slovenije.

SODELOVANJE IN ORGANIZIRANJE, je naslov nove bogate slovenske knjige Marte Božič. Knjiga je namenjena zlasti podjetnikom, saj vsebuje odlična poglavja za izboljšanje poslovanja s povdankom na kakovosti in prenovnih procesov (Založba Via, Maribor).

SLOVENSKA ENERGIJA. Ob obisku papeža Janeza Pavla II v Sloveniji, je v dar prejel energijski stol, ki ohranja in nabira vitalne moči. Sedaj je isto podjetje Vitalis vrglo v svet edinstveno energijsko majico v sedmih barvah. Majica in advaja negativni energijski naboj in vzpostavlja energijsko in psihično stanje. Z veseljem jo bodo nosili dijaki, planinci, športniki, gospodinjice, kratka vsi, ki želijo sproščati svojo napetost. Energijsko majico že uporabljajo naši znani športniki, med drugimi Brigita Bukavec.

NAJVEČJI DOBIČEK med slovenskimi podjetji je ustvarila lani tovarna zdravil Krka (2,9 milijona tolarjev). Ima 2506 zaposlenih. Je tudi najpomembnejših izvoznik.

TURIZEM. Na področju turizma so največja in tudi daleč najuspešnejša družba Terme Čatež. Ima 250 zaposlenih. Okoli čateškega zdravilišča, ki je lansko leto zaključilo s 380 milijoni tolarjev čistega dobička in nastajajočih vinskih cest se v povezavi s ponudbo doma pridelane hrane in vin razvija tudi pri manjših zasebnikih.

300 MILIJONOV DOLARJEV za ohranitev položaja je vložila novomeška Krka. Velike naložbe za svoje farmacevtske dejavnosti, proizvodnjo surovin, zelenih zdravil, veterine in kozmetike do zdravilišča pa se še nadaljujejo.

2951 POTNIKOV je popeljalo po Sloveniji in sosednjih deželah turistično podjetje KOMPAS NOVO MESTO. Čisti prihodek je lani znašal več kot 220 milijonov tolarjev.

16 TON, 90 IZDELKOV napečejo vsak dan v podjetju Dolenjske pekarnice. Močno se je povečal delež raznovrstnega kruha in peciva.

35.179 NOVIH OSEBNIH AVTOMOBILOV so prodali v prvih šestih mesecih letos, kar je osem odstotkov več kot lani. Najboljše vozilo je bilo 3203 Renaulti Clio.

TUJINA DA SLOVEČE... - Slovenski gradbeniki so lani v tujini napravili za nekaj več kot 26,3 milijarde tolarjev del. Več kot 70 odstotkov so jih opravili v visokih gradnjah. Pri izvajanju del so naši gradbeniki porabili za nekaj več kot 1,8 milijarde tolarjev materiala iz Slovenije in vgradili za okoli 700 milijonov tolarjev opreme, narejene v Sloveniji.

47.494 GLAV GOVEDI so zaklali v Sloveniji v prvih petih mesecih letos. To je dalo 13.000 ton mesa. V isti dobi so zaklali 200.000 prašičev (16.600 ton mesa) in dobrih 10 milijonov perutnine (19.800 ton mesa). Za bolezen norih krav ni bojazni, saj so v maju zaklali 9427 glav, večinoma iz domače reje.

SLOVENSKA REKORDERKA. V Vrhnjah pri Radovljici so predstavili BIBO črne bele pasme, ki je kot druga krava v Sloveniji dala več kot 100.000 litrov mleka.

ZA POKOJNINSKI SKLAD je Slovenija lani porabila 13,6 odstotka domačega bruto proizvoda, kar je primerljivo z deležem pokojninskih sistemov v javnih finančnih evropskih držav.

HIŠA EKSPERIMENTOV. V Ljubljani so ustanovili na univerzi prvo slovensko središče znanosti, v kateri bodo obiskovalci svobodno izvajali svoje poizkuse. Poleg uradnih ustanov je ustanovni odlok podpisala tudi Gospodarska zbornica Slovenije, razna podjetja in posamezniki.

JAPONSKI GOSPODARSTVENIKI V SLOVENIJI. V začetku julija je obiskala Slovenijo japonska delegacija. Vodil jo je Kenzo Harada, predsednik japonsko-slovenskega gospodarskega foruma, ki združuje 14 večjih japonskih in 30 slovenskih podjetij. Ogledali so si podjetja LEK in Litostroj in Luko Koper.

TRBOVELJSKI RUDIS V INDONEZIJI. Na otoku Java bodo gradili veliko termoelektrarno. Naložba je ocenjena na 1,7 milijarde dolarjev, od tega znaša vrednost Rudisovega dela 70 milijonov dolarjev. To naračilo pomeni za trboveljsko podjetje izziv, da pokaže svojo uspešnost, poslovnost in strokovnost tudi v tem delu sveta.

TURIZEM — SLOVENSKA PRILOŽNOST. V Moravskih Toplicah so domiselno in uspešno pripravili vsebinsko zelo bogate dneve turizma. Organizirali so ogled zdravilišča, nogometne tekme, ekološki piknik, družabne igre in nastope. Prav tako so razglasili izide najuspešnejše akcije čiščenja okolja, najlepše urejenega kraja ter najboljših lokalov v občini.

DO 960.000 HEKTOLITROV VINA pridelava Slovenija na približno 23.000 hektarjih vinogradov. Poraba vina v Sloveniji je približno 43 litrov na prebivalca letno.

PREDSTAVITEV VRHUŠKIH SLOVENSkih VIN so imeli v Bruslju s sodelovanjem belgijskih in nizozemskih trgovcev z vini. Tam so slovenski vinogradniki navsezanimive stike, saj so bili gostje prijetno presenečeni nad kakovostjo naše kaplice. Zlasti so naša vina prodana na nemškem, britanskem, ameriškem, avstrijskem, japonskem in kanadskem trgu. V Belgiji pa se bodo šele skušali uveljaviti.

831 VINSKIH VZORCEV so imeli na Pomurskem sejmu. Pri 22 ocenjevanju slovenskih vin sta dve komisiji izločili le štiri vzorce. Velika Zlata medalja je bila podeljena 27 vzorcem, zlata 332, srebrna 406, bronasta 54 in priznanje 8 vzorcem.

30 DRŽAV je sodelovalo letos na 34. mednarodnem kmetijsko živilskem sejmu v Gornji Radgoni. Na 44.000 km² površine je sodelovalo 1210 domačih in 290 tujih razstavljalcev. Na sejmu je bilo več razstav: konj, prašičev, rib, nojev, vzrpnih našadov gozdnih in sadnih dreves, razstava starih vinskih sort in razstava slovenskega kmetijskega šolstva. Razstavo so spremljale uresničene predavanja, pa tudi druga zabavna dejavnost.

Zgodovina Našega doma v San Justo

Govor predsednika Janeza Albrehta ob 40. obletnici

Ob tako visoki okrogli obletnici bolj spoznavamo, kakšne vrednosti je bila ideja naših prednikov: ustanovitev slovenskega doma v San Justu. Z velikim ponosom lahko izrečemo priznanje prvemu pobudniku in prostovoljnemu delavcu na vseh področjih.

Začelo se je z slovensko sveto mašo. Po maši smo se zbirali otroci na cerkvenem dvorišču v krogu, ki se je imenoval Marijin vrtec. Še vedno mi je v spominu, kako smo se igrali in peli lepe pesmice, medtem ko so starejši po domače pokramljali in mislili na šolski tečaj, ki se je začel v farnih prostorih. A nismo bili na svojem. Začelo se je misliti, da je treba kaj kupiti. Tako so pobudniki in agilni kulturni delavci sklicali prvo sejo 29. januarja 1956 v farnih prostorih. Navzočih je bilo 38 oseb in večina je pozitivno sprejela ta predlog in potrdila zamisel. Sestavili se pripravljalniki odbora, ki je prevzel nalogo za organizacijo in sklicanje občnega zbora, ki se je vršil drugo nedeljo februarja 1956, na katerem so bila sprejeta začasna pravila in že izvoljen glavni odbor. Sklenili so, da bi se ta ustanova imenovala Naš dom. Ta odbor je takoj vpeljal akcijo za zbiranje fondov in s pomočjo nekaterih podjetnikov kupil staro hišo, a takoj uporabno poslopje z devetimi prostori za šolske,

76.000 HEKTARJEV POVRŠIN je Slovenija izgubila v zadnjih šestih letih zaradi graditve avtocest, kar je velika škoda za slovensko kmetijstvo.

KATALOG SLOVENSKE KAKOVOSTI je izdala Gospodarska zbornica Slovenije ob odprtju 46. Gorenjskega sejma. Katalog je izšel tudi v nemškem in angleškem jeziku.

„ZGRADIMO SI DOM“ je naslov podružnice mednarodne družbe za gradbo stanovanj Habitat. Namen je na solidaren način graditi primerna stanovanja, z možnostjo odplačevanja na 20 let. Načrt bo začel vso Slovenijo.

UGODNA POSOJILA TREM SLOVENSKEM BANKAM. Mednarodna svetovna banka za obnovo in razvoj je odobrila trem slovenskim bankam posojila v skupini vrednosti 75 milijonov mark.

NAD 80.000 TOLARJEV je znašala povprečno neto plača v maju. V obdobju od januarja do maja so v Sloveniji znašale plače na zaposlenega 122.638 tolarjev, v gospodarstvu 147.561 tolarjev.

NOVA EKONOMSKA ŠOLA V KOPRU. Jeseni bo začela v Kopru nova Visoka ekonomska šola za izobraževanje v vodenju, načrtovanju podjetij. Šolanje, ki obsega tudi pravne in humanistične vede pri gospodarstvu, traja tri leta.

100.000 OBISKOVALCEV je obiskalo letošnji 46. mednarodni gorenjski sejem v Kranju. Veliko obiskov je bilo iz Avstrije in Italije. Tam so prodali deset ton sira, okoli 300 traktorjev in 500 osebnih avtomobilov.

SLOVENSKE PROIZVOD — SLOVENSKE KAKOVOST. Pod tem naslovom so v prvi polovici septembra na sejmišču izvedli specializirano razstavo kvalitetnih domačih izdelkov.

športne in družabne namene. Komaj osem mesecev po prvem sestanku in že 21. oktobra 1956 se je v veliko veselje Slovencev iz okolja izvršila otvoritev in blagoslovitev Našega doma. Da je to bilo tako hitro storjeno, so vsi pomagali s prostovoljnimi delom in izven svoje redne službe in poleg gradnje lastnih domov.

Dom je bil stalno uporabljan za razne prireditve, sestanke, tečaje in svatbe, in so postajali prostori premajhni.

Treba je bilo misliti na povečavo; za peto obletnico so že začeli graditi nove prostore ter dvorano in tako je šola dobila že leta 1962 lepe prostore.

Leta 1968 se je končala glavna dvorana, katero je še isto leto blagoslovil monsinjor Kustelj.

A še je manjkalo prostora, bilo je treba misliti na povečanje spodnjih gostilniških prostorov. Uradniški zidarski mojstri niso mirovali, napravili so akcijo za zbirko fondov in jo zgradili in v nekaj letih, za 17. obletnico je blagoslovil te prostore pokojni večletni dušni pastir monsinjor Alojzij Starc. Opažamo po nedeljski sveti maši, kako je bil ta prostor potreben za skupni zajtrk. Akcije in gibanja so bila stalna. Gradila se je najprej mladinsko dvorano, stranišča, dvorišče, vse do leta 1974, in še je nam manjkalo prostora v glavni dvorani. Prišla je možnost za nakup zemljišča poleg Našega doma in začelo se je graditi tam gostilniške prostore in nov velik oder za igre in nastope. Ta je bil dokončan s prvim obiskom škofa Alojzija Šuštarja leta 1982, ki ga je tudi blagoslovil. Stalno se je zidalo in prenavljalo. Spet je prišla ponudba za nakup sosednjega zemljišča in smo tam zgradili lep razen, katerega smo danes otvorili in blagoslovili in pri katerem bo vsak konec tedna lepa družabna večerja.

Gradili nismo samo poslopja, ampak tudi na kulturnem polju: pevski zbor, ki ga že 25 let vodi Andrej Selan, združuje največ mladine. Tudi v šoli imamo veliko število otrok in igralno skupino; vse to so stebri za družitev nas vseh za skupno ohranitev slovenstva.

Za vse uspehe za ohranitev materinega jezika imajo zaslugo neumorni prostovoljni delavci, kot so v šoli Angelca Klanšek z vsemi bivšimi in sedanjimi sodelovalci, ki že 45 let vodi brezplačno in neutrudljivo ta tečaj. Frido Beznik, ki že 20 let vodi igral-ske in recitatorske skupine. Predolgo bi bilo naštetih ogromno število predstav, ki jih je režiral na našem odru in drugod. Tone Oblak pa arhitektonsko vodi gradnjo in izdeluje scenografije za prireditve s pomočjo postrtovalnih članov.

Za vse to jim izrekam v imenu glavnega odbora in vsega članstva najlepšo hvalo. Zahvala pa gre še bivšim in sedanjim odbornikom, odboru staršev šole, mladinskih organizacij, pa tudi vsem njihovim soprogram, ki so prikrajšane v neštetihi ure za družbo moža in družinskega očeta v domačem krogu. Zahvala tudi vsem članom, ki nam pomagajo pri prireditvah, in vsem gostom, ki se teh v velikem številu udeležujejo.

Za v bodoče pa vabim vse, ki vam teče po žilah kri slovenskega porekla, da se nam pridružite, da bomo skupno gradili in uživali dobrine, ki nam nudi ta naš skupni dom, ki je Naš dom v San Justu, nadomestek naše domovine Slovenije. Vsi ste dobrodošli.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

29. oktober 1996

1 dolar	139,10 SIT tolarjev
1 marka	91,45 SIT tolarjev
100 lir	9,14 SIT tolarjev

NOVICE IZ SLOVENIJE

LJUBLJANA - Slovenija pridelala 27 vrst različnega sadja, največ sort in pridelka pa pripada jabolkom. Letos napovedujejo 78 tisoč ton tega sadja, kar predstavlja letino s povprečno kakovostjo in količino. Kar dve tretjini pridelka pa gre v izvoz, vendar ne po najboljši ceni. Razloga naj bi bila dva: ker je v Sloveniji premalo hladilnic (za 15 tisoč ton, potrebovali pa bi jih za 40 tisoč ton) in ker niso primerno zaviti (embalaža je v skladu z evropskimi standardi, vendar se zadnje čase pri višanju cen upošteva manjše zavojce).

MEDANA - En teden so trajali Dnevi poezije in vina, na katerih je sodelovalo devetnajst pesnic in pesnikov iz različnih evropskih držav (Velike Britanije, Estonije, Litve, Poljske, Italije, Madžarske, Avstrije, Makedonije in 8 iz Slovenije). Predstavili so zbornik s kratko predstavitevjo briškega sadjarstva, vinogradništva in umetnosti ter pesmimi udeležencev v izvirniku, slovenščini in angleščini.

LJUBLJANA - Na področju ljubljanskega območja UNZ je lani bilo prijavljenih 26 primerov spolnih napadov na otroke, mlajše od 14 let. V prvih sedmih mesecih tega leta pa so zabeležili že 23 takih kaznivih dejanj, vse žrtve pa so bile deklice. Kot posebnost teh pojavov je dejstvo, da je ta dejanja zagrešilo med drugimi sedem mladoletnih in dva otroka, mlajša od 14 let.

NOVO MESTO - Gimnazija v Novem mestu praznuje letos 250-letnico obstoja, obenem pa so začeli obnavljati poslopje, ki je staro 84 let. Zato so se morali gimnazijci in profesorji za eno leto preseliti v srednjo šolo v Šmihelu, kjer bodo imeli pouk v popoldanskem času. Poslopju bodo popravili stavbne temelje, zakrpali razpoke, zamenjali okna, vrata in napeljava; preuredili podstrešje za dve novi učilnici, razne kabinete in povečanje knjižnice.

ZAVRATEC - V začetku junija 1961 je prišlo do radiološke nesreče z radijevo iglo na Onkološkem inštitutu v Ljubljani. Pri odpravi posledic so v 72 kovinskih sodov zaprli razne kose opreme, talne in stenske obloge okuženih prostorov in jih skrivoma zabetonirali v opuščnem italijanskem obmejnem bunkerju sto metrov nad omenjeno idrijsko vasico. Zdaj so strokovnjaki Ekološkega laboratorija Inštituta Jožef Stefan odprli bunker, ga prezračili (v zaprtem prostoru je bila koncentracija radona visoka, vendar na odprtem razpade v pol ure), opravili radiološke meritve, pregledali in prepakirali vse v 300-litrski kovinski sode. Nato morajo odločiti ali jih ponovno začasno zaprejo v isti prostor ali pa jih bodo prepeljali v prehodno skladišče radioaktivnih odpadkov v Podgorici pri šentjakobu.

VILENICA - Na enajsti mednarodni pesniški prireditvi, ki se imenuje po kraški jami Vilenica, prireditve pa se vrstijo še v Lipici, Lokvi, Hruševici in na Štanjelu, so podelili nagrado Vilenica '96 (15 tisoč nemških mark) poljskemu 51-letnemu pesniku Adamu Zagajewskemu. Žirija ga uvršča med klasike sodobne poljske književnosti, čeprav živi od leta 1982 v Franciji. Prireditve so potekale s skupnim naslovom Svoboda imaginacije - imaginacija svobode?

LJUBLJANA - Številke udeležencev kinematografskih predstav kažejo, da je slovensko letno povprečje 1,5 gledalca na leto, medtem ko je povprečje v Ljubljani

4,6 gledalca na leto (s tem se uvršča med razvitejša evropska mesta).

ARTIČE PRI BREŽICAH - Na desetdnevni turneji v Zakopanah na Poljskem je na 28. mednarodnem festivalu folklornih skupin gorskih držav sodelovala tudi kulturna skupina KUD Oton Župančič. Nastopili so s predstavitevjo domačega običaja ličkanja (ali kožehanja) kortuze, pri čemer so predstavili tudi prizore z vaškimi pevci in godci, šege in kozjanske pleske. Nastop je navdušil občinstvo in tudi žirijo, ki ji je izročila posebno priznanje, znak festivala in več daril. Na festivalu je nastopalo 15 skupin iz 12 držav.

LJUBLJANA - Pošta Slovenije je izdala štiri priložnostne znamke kot proslavitev pomembnih dogodkov: 130-letnico smrti Jožefa Tominca, mojstra portretnega slikarstva (znamka predstavlja sliko Družina Moscon); 10-letnico uvrstitve Škocjanskih jam na Unescov seznam svetovne in kulturne dediščine (z motivom Šumeče jame); 250-letnico novomeške gimnazije in stoletnico prve meritve krvnega tlaka in sodobne kardiologije. S temi znamkami skupno število slovenskih znamk šteje 168.

BRSTJE PRI PTUJU - V Brstju živi trenutno 169 oseb, njihovo naselje pa ima za soseda ptujsko komunalno odlagališče - smetišče. Ker je ptujska občina hotela odlagališče povečati, se je morala pogoditi z njimi. In ti so prav dobro izrabili priliko in si priborili odškodnino: zahtevali so ureditev komunalne infrastrukture (kanalizacijo, pločnike, javno razsvetljavo, novo obvožno cesto in telefonsko napeljavo), kot krona dogovora pa so si priborili, da jim ptujska občina plača 40 mark povprečno na osebo do leta 2.004 (pogodba teče od 1. maja 1994).

BRITOF PRI KRANJU - V tovarni olja Oljarica so praznovali 90-letnico delovanja. Največjo proizvodnjo so zapisali leta 1989; po osamosvojitvi Slovenije in izgubi jugoslovanskega trga je proizvodnja znatno padla, letos pa spet hitro raste. Ker je edina oljarna, ki razpolaga s sodobnim kontinuiranim proizvodnim procesom, kar jim omogoča boljše kakovost olj. Dosegli so mednarodni certifikat kakovosti ISO 9001, na trgovskem področju pa si osvojila več novih trgov, med njimi švicarskega, kamor izvažajo olje za izdelavo svetovno znane majoneze tomy.

PISMA BRALCEV

Kratko razmišljanje: Nerazumljivo se mi zdi, zakaj mora slovenski državljani, ki živi izven Slovenije, prositi, da ga vpišejo v volilni seznam. Ali nimam kot državljani že pravico voliti? Ali pa smo slovenski državljani različni glede na pravice in dolžnosti?

Boli me, da kot slovenski državljani, ki živim v Argentini, nisem pravočasno prejel volilnega materiala, kljub predhodnim odgovarjajočim obljubam in da zato nisem mogel izpolniti svojih državljanov pravic. In na žalost nisem edini.

Ko sem na vprašanje, zakaj ne obiščem Slovenije, odgovoril, da zato, ker domovina še ni takšna, ko bi morala biti, mi je bilo rečeno, da moramo Slovenijo vzeti takšno, kot je. S tem odgovorom le delno soglašam, pa istočasno tudi vprašujem: zakaj pa potem tudi Slovenija nas izseljence ne vzame take kot smo?

Jože Horn

SLOVENC V ARGENTINI

Osebne novice

Krsta: V Slovenski vasi je bil krščen Tomaž Koprivnikar, sin Viktorja in Monike roj. Urbanija. 3. novembra je bila krščena pri Svetogorski Materi božji v Villa Devoto Avguština Belen Žbogar, hčerka Jurija in Kristine Klavdije roj. Policht. Botra sta Norbert Marjan Žbogar ter Mirta Graciela

Policht, krstil je Franc Šenk. Veliko sreče!

Smrti: Umrli so v Ramos Mejiji Daniel Zakrajšek (39) in Valentina Lavrič (70), v Villa Devoto pa Otilija Lavrenčič (93).

Naj počivajo v miru!

Nova diplomantka: Na Tehnološki univerzi v Tucumanu je končala študije Ana Marija Žakelj in postala inženir v informacijskih sistemih ter tudi diplomirana analistka v sistemih.

Želimo ji veliko sreče!

Materinski dan na Pristavi

Sobote pred tretjo oktobrsko nedeljo se naše šole spremene v pravi panj. Vse mrgoli, brenči, prepeva, dela in se vadi za praznik, ki prihaja — materinski dan. Če se intenzivnim pripravam pridruži v jutru praznika še sončno vreme, je s tem narejen najlepši okvir, ki ga dan mamic zasluži.

Tega smo bili deležni letos na Pristavi v nedeljo 19. oktobra. Navzočnosti okrog oltarja 45 družin s 76 otroki, ki obiskujejo Prešernovo šolo, že sama po sebi ustvarja zavest velike pristavske družine. Po posebnem prizadevanju kateheta in staršev je ta nedeljska maša enkrat na mesec drugačna, bolj doživeta. Otroška maša. Njihova je pesem, molitev, branje božje besede in prošnje. Le darovi so bili tokrat v rokah naših mamic in babic. Kdo navzočih ni z ginjenostjo spremljal izročanja simbolov, molitvam, truda in žrtv za družino ter idealov in sanj — od najstarejših do najmlajših, izraženih v rožnem vencu, hlebu kruha, otroških potrebnostih, uri in skrinji ter končno — igrači, iz utrjenih rok, ki jim je izročena skrb za to, kar je „božjega“ in „cesarjevega“, o čemer je jasno spregovoril celebrant, pristavski župnik.

Po opravljenem božjem obedu je čakala vse mamic pogostitev s prazničnim zaj-

trkom in prvo cvetko, ki so jo mladi podarili svojim materam.

Druga rožica jih je čakala za hrbti najmlajših, ki so jo izročili z verzi, pesmico in prizorčki na akademiji v gornji dvorani. Med njim je pač izstopala zadnja z igrico „Očala“. Prevzela nas je z vonjem sveže in tekoče slovenske besede ob živahnem naravnem podajanju otrok višjih razredov. Ali bi si mogle želeli mamic kaj lepšega? Toplo je dela tudi prisrčna beseda zastopnika mladine. Vsem srčna hvala!

A slavje s tem še ni bilo končano. Pristavska obednica je z zelenem okrasju — barvi upanja — sprejela na kosilo številne družine na presenetljiv način. Postregla jim je vrsta uniformiranih strežnikov v belih srajcah z rdečimi „metuljčki“, zelenimi predpasniki in visokimi kuharskimi pokrivali — samih očkov. Mamicam je bil ta dan vstop v kuhinjo prepovedan, da smo komaj zvedeli za skrite mojstre, ki so pričarali okusno kosilo. In — kot bi bilo to premalo — je po osebnem pozdravu predsednika Pristave obstal v roki vsake mamic in babice še tretji cvet — rdeč nagelj.

Doživeli smo lep praznik. Bog nam jih daj še mnogo!

M.B.

BARILOČE

Danes nekaj planinskih novic.

Slovenski izleti v Južne Ande — 27.10 so odpotovali na področje Fitz Roya sledeči bariloški andinisti: Dinko Bertoncelj, Bogdan Bertoncelj, Blaži Razinger, Marjan in Martin Mavrič. Zaradi razmeroma kratkega prostega časa planinci nimajo kakih zahtevnejših ciljev in če bodo ujeli kaj redkega lepega vremena, nameravajo splezati čez prelaz Marconi na „kontinentalni led“ zahodno od gorske skupine Torre — Fitz Roy.

Slovenska Bariločanka v Peruju — Ko so se letos trije bariloški plezalci vrnili z svoje odprave v Belo Kordiljero v Peruju, so pripovedovali, da so tam srečali v eni slovenskih družin, ki so naskakovale perujske šesttisočake, svetlolaso Bariločanko. V resnici je Monika Kambič, ki že daljši čas živi v Mengšu pri Ljubljani, sodelovala med slovenskimi plezalci, ki so poskušali izvesti zahtevne ture v ledeniških gorah Bele Kordiljere.

Monika pripada tisti majhni skupini slovenskih Bariločanov, ki so zrastle pod Kordiljero, včasih skočili v pogorje okrog Nahuel Huapija, pa se odločili po političnih spremembah v Sloveniji obiskati domovino staršev.

Tam so se znašli in uredili in so jih seveda poklicale slovenske gore.

Poleg Monike moram omeniti še Ivana Arnska. Že pred dvema letoma sem pisal

v „Svobodni Sloveniji“ o alpinističnih dosežkih teh dveh plezalcev in omenjal da sta skupaj napravila „argentinsko varianto“ v stebri Grintavca. 9.10.1995 pa sta plezala novo smer v južni steni Skute in jo nazvala „Sol, Niebla, Luna“.

Letos moram povedati o Monikinih vzponih v Peruju. Prav ona je organizirala odpravo iz Mengša in poleg nje so potovali še štirje fantje. Slovenski alpinisti se seveda radi podajajo v Peru, kjer je najti visoke gore z zahtevnimi skalnatimi in ledeniški stenami, stroški potovanja pa so znatno manjši kot na odpravah v Himalajo. Ker so trenutno slovenske gospodarske prilike ugodnejše od argentinskih, je mogoče dobiti plezalcev iz Slovenije v deželo Inkov.

Monika, kot edino dekle, je seveda plezala v družbi moških tovarišev. Njen običajni soplezalec je bil Marjan Malus, a pri ogledih v dolinah Bele Kordiljere se je priključila tudi kaki drugi družbici. Z Marjanom sta se vzpela junija dvakrat po dveh različnih smereh na Pisco (5757 m) in 2. julija po slovenski smeri na Artesonraju (6025 m). Poskusila sta potem znano težko goro Huantsan (6359 m), ki jo je kot prvi preplezal legendarni francoski alpinist Lionel Terray. A sta se umaknila, ker se je ledeni svet izkazal kot preveč nevaren. Tudi razne druge naveze so odnehale. Odprava se je konec julija vrnila v Ljubljano.

V.A.

MALI OGLASI

ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliske vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265
Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 Y. Yrigoyen 2742 - San Justo

ADVOKATI

dr. Marjana Poznič - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Laval 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148
dr. Franc Knave, dr. Bernard Knave, dr. Veronika Knave - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Urađuje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Urađuje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Urađuje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Urađuje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

HOSTERIA ALPINA

Vam nudi prijetne počitnice na morju
Pričakujejo vas

Zlata Bat de Gremes in družina

Rezerve v Bs. As. Telfax: 791-9697/6785

Calle 307 N° 609 - (7165) Villa Gessell

Tel: 0255-68066

Šolska kolonija Zedinjene Slovenije sporoča, da bo kolonijo vodila gospa Marija Slabe, učiteljica v Jurčičeve šoli. Ostali spremljevalci-ke bodo pa po možnosti iz vseh naših slovenskih šol. Ceno koloniji je kot smo že objavili 330 pesov. Prijave sprejema pisarna Zedinjene Slovenije od ponedeljka do petka od 16. do 20. ure. Ob sobotah ne — kot je bilo pomotoma javljeno.

SLOVENSKA KULTURNA AKCIJA

GLEDALIŠKA SKUPINA IZ LANUSA

IVAN CANKAR: KURENT

v priredbi BELINE

Staroslovenska pripovedka

Sobota, 9. novembra, ob 20. uri v Slovenski hiši

SDO

SFZ

te vabita na

ZVEZNI MLADINSKI DAN V LANUSU

v nedeljo, 10. novembra

9,00 sv. maša

10,15 dviganje zastav

10,30 začetek tekmovanj v odbojki in nogometu

13,00 kosilo

19,00 kulturni program in nato prosta zabava.

Pridi! Ne bo ti žal!

17. novembra bo

mladinski izlet v Colonia - Urugvaj

Prijavi se pri krajevnem delegatu

Centralni odbor SDO-SFZ

SREDNJEŠOLSKI TEČAJ

RAV. MARKO BAJUK

Sklep tečaja bo v soboto, 16. novembra, v Slovenski hiši:

ob 16,30 razdelitev spričeval

ob 17,00 zahvalna sveta maša

ob 18,00 sklepna prireditev

Starši in prijatelji tečaja lepo vabljeni!

Proslava Kristusa Kralja

v nedeljo, 24. novembra, v Slovenski hiši

- ob 16. slovesna maša, pel bo zbor Gallus (Anka Savelli Gaser)
- po maši poimenovanje dvorane po škofu Rožmanu
- v dvorani akademija v počastitev škofa Rožmana ob 50 letnici krivične obsodbe: slavnostni govor cont. Milana Magistra, recital Rožmanovih misli v režiji lic. Stanka Jerebiča, petje Mladinskega zbora San Justo (Andrejka Selan Vombergar), scena: Stane Snoj.

K udeležbi vabi rojake in predstavnike ustanov

Slovensko dušno pastirstvo v Argentini.

PAZIM

starejše osebe ali bolnike
gospa Lučka 764-4030

NOVA USLUGA, ALI BOLJE REČENO,

VELIK USPEH SLOGE:

POD POSEBNO UGODNIMI POGOJI NAŠI ČLANI LAHKO
TAKOJ DOBE ENO NAJBOLJŠIH KREDITNIH KARTIC

MASTERCARD INTERNACIONAL CARTA SLOGA

ČE IMATE KARTO SLOGA IN V NAVADNI HRANILNI VLOGI VSAJ \$ 200.-
VAS KREDITNA KARTICA NA VAŠE IME ŽE ČAKA V NAŠI PISARNI.
ČIMPREDI JO DVIGNITE, KER S TEM SE TUDI PODVOJI MOŽNOST, DA VI
ZADENETE 2 LETALSKI VOZOVNICI BUE — LJU — BUE,
KI JU BOMO ŽREBALI KONEC LETA.

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
Director: Valentín B. Debeljak

Propietario:
Asociación Civil Eslovenia Unida
Redacción y Administración:
RAMON L. FALCON 4158
(1407) BUENOS AIRES
ARGENTINA
Teléfono: (54-1) 636-0841
Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katia Cukjati,
Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti
pa \$ 65; obmejne države Argentine 90
USA dol.; ostale države v obeh Amerikah
100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Av-
stralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za
pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno
pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:

TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

SOBOTA, 9. novembra:

Sklepna seja profesorjev Slovenskega
srednješolskega tečaja v Slovenski hiši.

SKA - Ivan Cankar: Kurent, gledališka

skupina iz Slov. vasi, ob 20 v Slov. hiši

NEDELJA, 10. novembra

Vsakoletno tranijsko srečanje v San
Martinu

Zvezni mladinski dan v Lanusu

ČETRTEK, 14. novembra

Seja upravnega sveta ZS ob 20.

PETEK, 15. novembra

Seja Medorganizacijskega sveta ob 20.
v Slovenski hiši

SOBOTA, 16. novembra

Zaključna prireditev Slovenskega sred-
nješolskega tečaja v Slovenski hiši.

NEDELJA, 17. novembra:

Mladinski izlet v Colonia - Urugvaj.

Petek, 22. novembra

Občni zbor Počitniškega doma dr.
Rudolf Hanzelič ob 19. uri v Slovenski hiši.

„Izšel sem od Očeta in prišel na svet,
spet zapuščam svet in grem k Očetu“
(Janezov evangelijski — 16,28)

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da nas je 30. oktobra po kratki in hudi
bolezni pri 39. letih zapustil ljubljani mož, ači, sin, brat, stric:

DANI ZAKRAJŠEK

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam stali ob strani in ga tako v lepem šte-
vilu v molitvi spremljali k večnemu počitku. Še posebno smo hvaležni duhovnikom
Toniju Bidoycu, Franciju Cukjati in delegatu Jožetu Škerbcu za duhovno tolažbo
in molitev, za pogrebni obred in darovano sv. mašo, ter poslovilne besede in vodstvo
pogreba.

Žalujemo:

žena Silvi, roj. Škerlj

hčerka Agustina

sinova Marjan in Niki

starši Mimi in Lojze

sestre Sonja z družino; Marja; Miri z družino

ter ostalo sorodstvo

Ramos Mejía, San Justo, Slovenija, Kanada.